

Fifth Episode: The Tutor announces that the gifts have been delivered and is surprised by Medea's reaction to the news. Medea addresses her children and wavers, but ends up certain of her plans.

Παιδαγωγός	δέσποιν', ἀφείνται παῖδες οἶδε σοι φυγῆς, καὶ δῶρα νύμφη βασιλῆς ἀσμένη χεροῖν ἐδέξατ'· εἰρήνη δὲ τάκειθεν τέκνοις, ἔα. τί συγχυθεῖσ' ἔστηκας ἠνίκ' εὐτυχεῖς;	1005
Μήδεια	αἰαῖ	
Παιδαγωγός	τάδ' οὐ ξυνωδὰ τοῖσιν ἐξηγγελμένοις.	
Μήδεια	αἰαῖ μάλ' αὖθις.	
Παιδαγωγός	μῶν τιν' ἀγγέλλων τύχην οὐκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλην εὐαγγέλου;	1010
Μήδεια	ἤγγειλας οἶ' ἤγγειλας· οὐ σὲ μέμφομαι.	
Παιδαγωγός	τί δαὶ κατηφὲς ὄμμα καὶ δακρυροεῖς;	
Μήδεια	πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ κάγῳ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.	
Παιδαγωγός	θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.	1015
Μήδεια	ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.	
Παιδαγωγός	οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων· κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.	
Μήδεια	δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν. ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι· ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἴμι δὴ φυγὰς, πρὶν σφῶν ὀνάσθαι κάπιδεῖν εὐδαίμονας, πρὶν λουτρὰ καὶ γυναιῖκα καὶ γαμηλίους εὐνάς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν. ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς αὐθαδίας. ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην, ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις, στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.	1020
		1025
		1030

ἢ μὴν ποθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
 πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ
 καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
 ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ 1035
 γλυκεῖα φροντίς· σφῶν γὰρ ἐστερημένη
 λυπρὸν διάξω βίοτον ἀλγεινὸν τ' ἐμόν.
 ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
 ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.
 φεῦ φεῦ· τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν, τέκνα;
 1040
 τί προσγελάτε τὸν πανύστατον γέλων;
 αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,
 γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων.
 οὐκ ἂν δυναίμην· χαιρέτω βουλευμάτα
 τὰ πρόσθεν· ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς.
 1045
 τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
 λυποῦσαν αὐτὴν δις τόσα κτᾶσθαι κακά;
 οὐ δῆτ' ἔγωγε· χαιρέτω βουλευμάτα.
 καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὀφλεῖν
 ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμούς ἀζημίους;
 1050
 τολμητέον τάδ'; ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης
 τὸ καὶ προσέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
 χωρεῖτε, παῖδες, ἐς δόμους· ὄτω δὲ μὴ
 θέμις παρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
 αὐτῷ μελήσει· χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
 1055
 ᾄ ᾄ.
 μὴ δῆτα, θυμέ, μὴ σύ γ' ἐργάση τάδε·
 ἔασον αὐτούς, ὧ τάλαν, φεῖσαι τέκνων·
 ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες εὐφρανοῦσί σε.
 μὰ τοὺς παρ' Ἄϊδη νερτέρους ἀλάστορας,
 οὔτοι ποτ' ἔσται τοῦθ' ὅπως ἐχθοῖς ἐγὼ
 1060
 παῖδας παρήσω τοὺς ἐμούς καθυβρίσαι.
 πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν· ἐπεὶ δὲ χρή,
 ἡμεῖς κτενοῦμεν οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
 πάντως πέπρακται ταῦτα κούκ ἐκφεύζεται.
 καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισι δὲ
 1065
 νύμφη τύραννος ὄλλυται, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ἀλλ', εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν
 καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι,
 παῖδας προσειπεῖν βούλομαι· δότ', ὦ τέκνα,
 δότ' ἀσπάσασθαι μητρὶ δεξιὰν χέρα. 1070
 ὦ φιλάτη χεῖρ, φίλτατον δέ μοι στόμα
 καὶ σχῆμα καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
 εὐδαιμονοῖτον, ἀλλ' ἐκεῖ· τὰ δ' ἐνθάδε
 πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
 ὦ μαλθακὸς χρῶς πνεῦμά θ' ἥδιστον τέκνων. 1075
 χωρεῖτε χωρεῖτ'· οὐκέτ' εἶμι προσβλέπειν
 οἷα τε ἴπρὸς ὑμᾶς† ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
 καὶ μανθάνω μὲν οἷα τολμήσω κακά,
 θυμὸς δὲ κρείστων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
 ὅσπερ μεγίστων αἴτιος κακῶν βροτοῖς. 1080

Euripides Medea 1002-1080